

Minder bekende Eetbare Zwammen.

LEPIOTA, PARASOLZWAM.

Maar daar het begrip van eetbaarheid zeer rekbaar is en alles wat eetbaar is, nog niet lekker smaakt, geloof ik dat er velen bij zijn die liever als „onschadelijk” hadden moeten vermeld worden.

Een beschrijving te geven van al de zwammen die door wijlen den beroemden Franschen mycoloog Dr. M. L. Quélet in zijn „Aperçu des qualités utiles ou nuisibles des champignons” als eetbaar worden genoemd en door hem zelve genuttigd werden, zou te veel van Elsevier's kolommen geveerd zijn en ik wil mij dan ook bepalen tot het bespreken van enkele paddenstoelen die niet alleen door genoemden geleerde maar ook door andere schrijvers als Gillet, Roland, Bigeard, Guillemin, Dumée, Wünsche, Michael enz. als uitstekend worden vermeld.

Alvorens nu tot de beschrijving van die délicatesen over te gaan, moet ik hen die geen studie van zwammen maakten of, anders gezegd, niet aan mycologie deden, ten sterkste ontraden om de door hen verzamelde zwammen te gebruiken zonder die vooraf aan een deskundige te hebben vertoond.

Heeft men ze nu goed bekeken en de botanische kenmerken getoetst aan het door mij daarvan vertelde dan behoeft voor het vervolg geen angst meer te bestaan.

Men onthoude echter dat zwammen evenals visch bijzonder spoedig aan bederf onderhevig zijn en binnen vier en twintig uren moeten gegeten worden, dat jonge exemplaren malscher en gemakkelijker te verteren zijn dan oude, en zwammen die door insecten aangetast of door maden bezet zijn, werpe men weg. Verder mogen plaatzwammen of agaricaceëen, indien men niet volkomen van zijn kennis overtuigd is, nimmer worden afgesneden, men ontgrave ze of draaie ze los opdat het einde van den steel te zien is.

Eindigt deze in een knol waar een zak omheen zit of heeft zij een verhoogden kant of is zij bedekt met bultjes en vezels die wijzen op een verganen zak, dan heeft men te doen met een der soorten van de doodelijk giftige geslachten Amanita of Volvaria. (Zie afb. bl. 238 en 239).

Velen zijn nog van meening dat giftige zwammen zich verraden door het meêkookken van een ui of zilver voorwerp; in het geval dat de zwam giftig is, zou de ui bruin worden en het zilver zwart aanslaan.

Men verlate zich hier nimmer op, daar het bruin worden van den ui en het aanslaan

ARMILLARIA MELLEAFR.